

рівні, у тому числі сегментами середньо- й високотехнологічної продукції. Зауважимо, що такий крок вимагає :

- верховенства права;
- захисту прав власності;
- прозорості процесів оподаткування;
- стимулювання прискореного пріоритетного розвитку промислових хайтек-сегментів.

2. Створення мереж найбільш ефективних структурних елементів «Індустрія 4.0» – центрів експертизи, лабораторій R & D, технопарків, інкубаторів та акселераторів стартапів 4.0.

3. Налагодження трансферу технологій від національних наукових установ, наукових парків, лабораторій R & D, а також від міжнародних центрів і корпорацій до кінцевих замовників [2].

Процеси впровадження зазначених кроків повинні відбуватися досить активно, щоб забезпечити державам гідне місце в процесах глобалізації.

Безумовно, що процеси глобалізації призводять до кардинальних змін у сфері розподілу доходів, у сфері охорони здоров'я, на ринках праці, демографії та інших сферах соціального розвитку суспільства, що лише підтверджує необхідність подальшого дослідження цього напрямку роботи.

---

1. Peterson A. (2019). Project managers in Industry 4.0. URL: <https://blog.datumize.com/project-management-advice-for-industry-4.0-in-2019> (дата звернення: 10.04.2021).

2. Фіщук В., Матюшко В. Україна 2030Е – країна з розвинутою цифровою економікою. URL: <https://strategy.uifuture.org/kraina-z-rozvinutoyu-cifrovoyu-ekonomikoyu.html> (дата звернення: 10.04.2021).

Головіна Ольга Володимирівна
кандидат історичних наук,
доцент кафедри соціально
гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

РЕЛІГІЙНА, ЕТНІЧНА Й ГЕНДЕРНА ТОЛЕРАНТНІСТЬ ЯК ЧИННИК СОЦІАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ТА ЄДНОСТІ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Толерантність як важливий компонент соціальної взаємодії є провідною тенденцією сучасного розвитку демократичних суспільств та одним із чинників міжкультурної комунікації. Така комунікація призводить до парт-

нерського діалогу, трансляції та обміну цінностями, а в підсумку – до суспільства, у якому забезпечується рівність прав та єдність, оскільки толерантність у суспільстві є ознакою його зрілості та запорукою розвитку. У сучасних умовах глобального світу та постійних трансформацій світового співтовариства питання міжкультурної комунікації, толерантності, установлення та підтримання основ паритетних взаємовідносин і єдності стають невід’ємною рисою та умовою розвитку цивілізованого світу. Розуміння відмінності, окремішності призводить до усвідомленої індивідуалізації, самоідентифікації та спонукає водночас до розуміння й терпимого ставлення до іншості в усій можливій різноманітності, адже толерантність у ставленні до інших пов’язана з розумінням та свідомим вибором власної ідентичності.

Слово «толерантність» походить від латинського «tolerantia» («терпимість») та відоме з часів античності [3]. Тобто найбільш уважне й терпеливе ставлення до людей, які мають іншу думку, позицію з того чи іншого питання, і вкладається в поняття толерантності (культурної, релігійної, національної, етнічної, гендерної). Толерантність – це форма поваги до людей, які сповідують іншу релігію, мають відмінні політичні чи будь-які інші погляди, переконання. Оскільки толерантність лежить у площині моральних відносин, її правове регулювання здійснюється дещо опосередковано. Навіть під загрозою державного примусу, зокрема, шляхом застосування юридичної відповідальності, сформовані в індивідуальній та колективній суспільній свідомості принципи не завжди можна змінити в майбутньому [4].

Саме тому формування міжкультурної комунікації з урахуванням етнічних особливостей, мовних та релігійних відмінностей, гендерної ідентичності постає завданням сучасної системи освіти, зокрема вищої. Викладання навчальних дисциплін, призначених сформувати толерантність у суспільстві, проведення тренінгів із метою формування необхідних практичних навичок та сучасних компетентностей, організація науково-практичних заходів, підготовка, опублікування та розповсюдження відповідних методичних матеріалів – є засобами реалізації окремих проєктів як складових єдиної системи заходів у межах реалізації міжнародних програм та національних стратегій [2]. Завдання таких заходів – виступати засобами творення системних змін у суспільній свідомості, впливаючи таким чином на суспільне майбутнє та реалізуючи Глобальні цілі («Цілі сталого розвитку»), що проголошені Генеральною Асамблеєю ООН у 2015 р. [1].

Виходячи з цього, формування та просування демократичних ідей через викладання відповідних курсів покладається на заклади системи освіти. Саме в таких потужних центрах сучасної освіти й науки є можливості, людські та матеріальні ресурси для практичного втілення найкращих виховних та освітніх практик – розробки та впровадження навчальних курсів, проведення конференцій, створення навчального та наукового контенту. Для досягнення практичних результатів доцільно використовувати проєктний підхід, що дозволить долучити до актуальної суспільної проблематики широке коло фахівців.

Сучасні заклади вищої освіти, призначення яких не обмежується формуванням виключно фахових компетентностей, а полягає в розвитку всебічної гармонійної особистості, завдяки можливостям вибору дисциплін, забезпечують також Soft Skills, розвиток комунікативних компетентностей та емоційного інтелекту. Це – як напряму, так і опосередковано – призводить у підсумку до досягнення означеної мети – розбудови толерантного демократичного суспільства в сучасній Україні.

1. Stratégie du Conseil de l'Europe pour l'égalité entre les femmes et les hommes 2018-2023 / пер. укр. мовою за сприяння проєкту «Свобода медіа в Україні» в межах програми «Партнерство заради належного врядування». *Рада Європи*. С. 59.

2. United Nations. Resolution adopted by the General Assembly on 6 July 2017. Work of the Statistical Commission pertaining to the 2030 Agenda for Sustainable Development.

3. Halapsis A. V. The Measure of All Gods: Religious Paradigms of the Antiquity as Anthropological Invariants. *Anthropological measurements of philosophical research*. 2018. Vol. 14. P. 158–171. Doi: 10.15802/ampr.v0i14.150756.

4. Христофоров Ю. Толерантність у правовому житті сучасної України. *Юридична газета: Всеукраїнське професійне юридичне видання*. 12 лютого 2013. № 07 (349). URL: <https://yur-gazeta.com/publications/actual/tolerantnist-u-pravovomu-zhitti-suchasnoyi-ukrayini-oppinions/tolerantnist-u-suspilstvi-e-oznakoyu-yogo-zrilosti-ta-zaporukoyu-rozvitku.html>.

Царьова Ірина Валеріївна

кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри українознавства
та іноземних мов Дніпропетровського
державного університету внутрішніх
справ (м. Дніпро, Україна)

ЕКСПЛАНАТОРНІСТЬ ВИНИКНЕННЯ ЄВРОЛІНГВІСТИКИ

Поєднання в сучасному мовознавстві двох методологічних тенденцій – антропоцентризму й дискурсоцентризму – зумовлює пріоритетне дослідження діяльності людини в усіх виявах. З одного боку, домінування антропозорієнтованих методологічних підходів зумовлено наслідуванням традицій В. фон Гумбольдта [2], Е. Бенвеніста [1], Б. Серебренникова [8] та передбачає те, що «людина стає точкою відліку під час аналізу, мовною особистістю, втіленням головної ланки, яка має різноманітні характеристики, що дозволяють виявити особливості її функціонування як самодостатнього об'єкта наукового пізнання» [3, с. 202].

В аспекті нової легіслативної культури з'являються перші студії в Західній Європі наприкінці 90-х рр. (В. Вайсфлог, С. Шарчевич, Р. Гофен, П. Сандріні, Ж. Р. Де Гроот, Р. Арнтц). В Україні євролект є міжнаціональною сутністю мови [10]; стає об'єктом і предметом сучасних лінгвістичних